

הַבָּא סָא לִי – הַתְּפִלָּה
שְׁנֵשְׁמָעָה בְּשָׂמִים.

רבי ישראל אבוהצירא זכר
צדיק לברכה, היה כמו אבא אוהב
ורחמן לכל עם ישראל.

מִוֹרוֹ הַיָּסֵד הַגָּדוֹל
מֶהוּ הַסּוּד הַגָּדוֹל שֶׁל הָאֲבָא הַמְתַּפְּלִל?
כְּשִׁיְהוּדֵי מְתַפְּלִל מְכֹל הַלֵּב –
הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחִים, וְה' שׁוֹמֵעַ!

לפני שנים רבות בעיר
לונדון שבאנגליה, חי
יהודי יקר שמו הרב
מנשה שטרן.
הרב שטרן אהב ללמד
תורה והיה קשור בכל
לבו לבב'א סאלי.

"פְּתָאם, אֶרַע אָסוֹן נוֹרָא!"
בְּתוֹ הַקִּטְנָה שֶׁל הָרַב שִׁטְרוֹן מַעֲדָה וְנִפְלָה מִהַקּוֹמָה הָרַבִּיעִית יֵשֶׁר
אֶל הָאָרֶץ. הָאֲמִבּוֹלָכִים הִבְהִילוּ אוֹתָהּ לְבֵית הַחוּלִים, אֲךָ הָיָא
שִׁקְעָה בְּתִרְדֵּמַת עֲמוּקָה כְּמוֹ צֶמַח.

שְׁבוּעַ שָׁלֵם נֶשֶׁל דְּמָעוֹת.
בְּבֵית הַחֹלִים יֵשֵׁב הָאָבָא
הַדּוֹאֵג לְצַד הַמָּטָה, בְּכָה
בְּכָה עַל סֵפֶר תְּהִלִּים
וְהַתְּפִלָּה לְהָא הַפְּסָקָה.

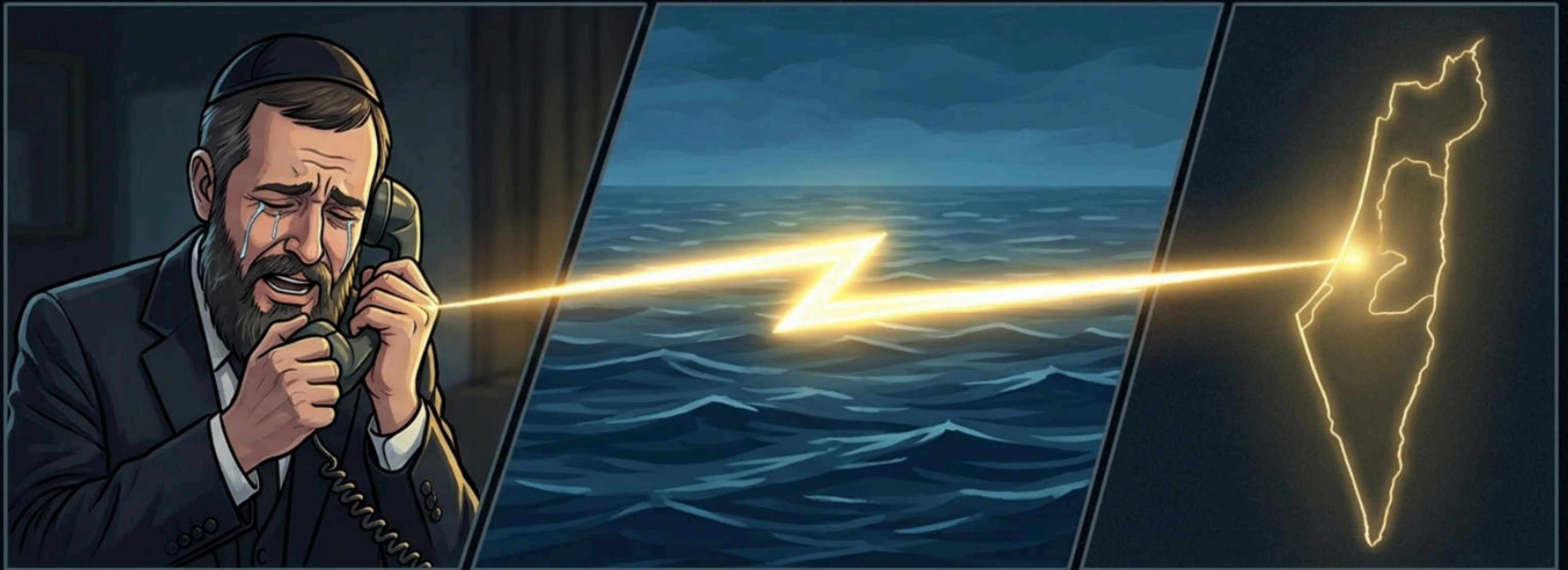
יום ששני בבקר –
הרופאים מתיאשים.
נסינו הכל, העניין גמור,
אמרו הרופאים ביאוש.
קראו למשפחה כדי
להפרד.

A man with a beard and a black kippah, wearing a dark suit, is shown in profile, looking out of a window. The background is a hospital hallway with several people in white coats and blue scrubs walking away. The lighting is soft and warm, coming from the window on the right.

אַבֵּל כְּשֶׁהָרוּפְּאִים מְתִיאֲשִׁים –
הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא מְתִיאֲשׁ!
הָרַב שְׁטָרוֹן יָדַע כִּי: כְּשִׁיהוּדִי
מִתְפַּלֵּל מִכָּל הֵלֶב –
הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחִים, וְה' שׁוֹמֵעַ!

הזַעֲקָה שֶׁחֲצָתָה אֶת הָעוֹלָם.

הָרַב שְׁטֵרן רֵץ לְטֵלֶפּוֹן, הִתְקַשֵּׁר בְּדַמְעוֹת לָרַב יִצְחָק דָּוִד גְּרוֹסְמָן
בְּיִשְׂרָאֵל וְזָעַק: רוּץ אֶל הַבָּבָא סָאֵלִי! תַּחֲנוּן שִׁיתִּפֶּלֶל עָלֶיָהּ, זֶה הַסּוּף!

מרוץ נגד הזמן אל הרב.

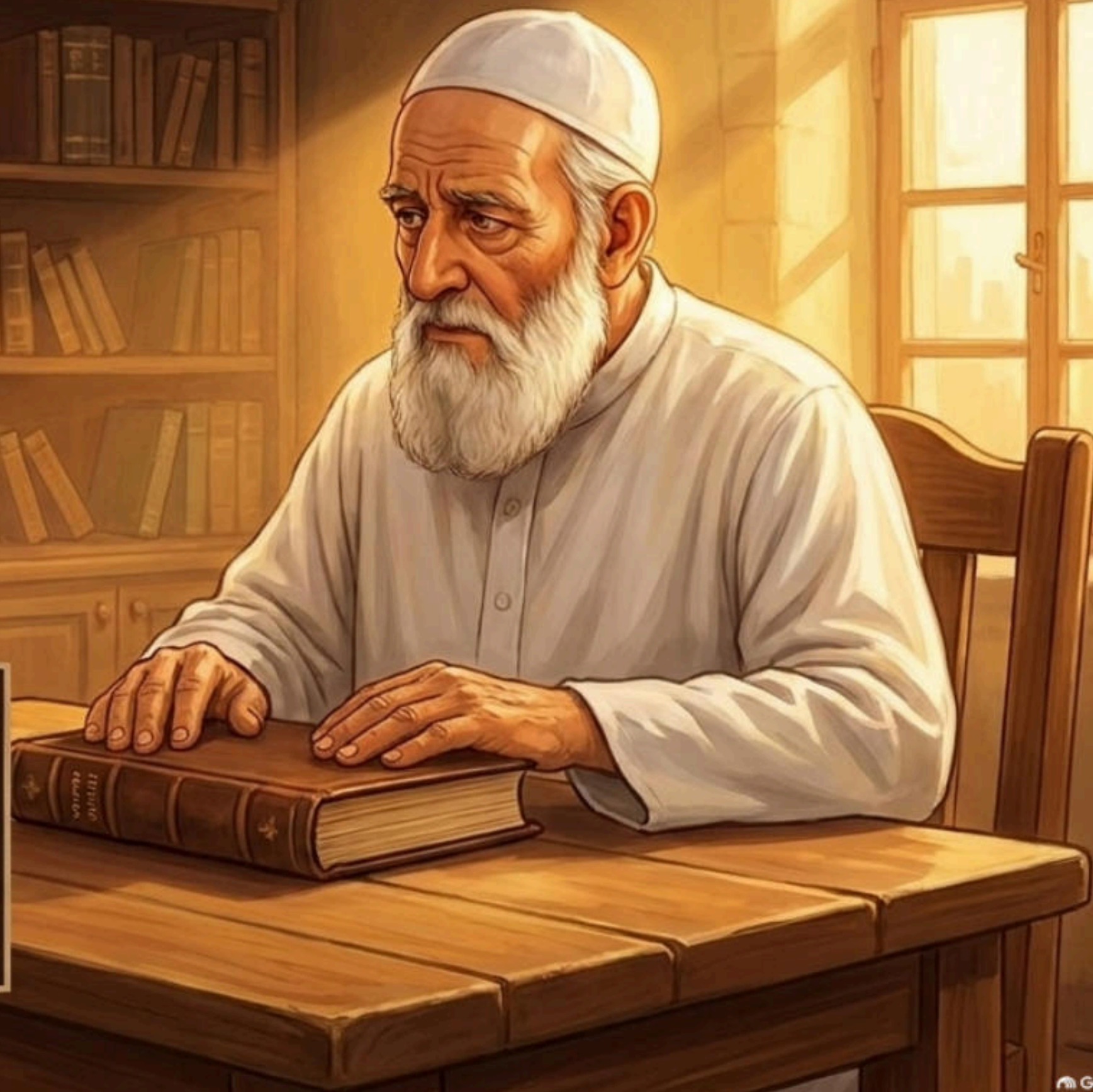
הרב גרוסמן לא הסהס לרגע. הוא ואחיו
נסעו במהירות עצומה לעיר נתיבות,
ממש בערב שבת קדש.

קִדְשַׁת עֶרֶב שַׁבָּת.

בְּחֶדְרוֹ הַמַּאִיר, הַבָּא סָא לִי יֵשֵׁב רְגוּעַ
וְשָׁלוֹ בַּגְּלַבְיָה הַלְבֵנָה שְׁלוֹ, וְסִיִּים לְקָרָא
שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם.

הַבְּשׂוּרָה הַקְּנֻשָּׁה.

הַבָּבָא סָא לִי הָרָגִישׁ מִיַּד שְׂמִנְשָׁהוּ נִשְׁבֵּר.
הָרַב גְּרוֹסְמָן סִפֵּר לוֹ בְּרֵעַד עַל הַיְלָדָה הַפְּצוּעָה
שֶׁל הָרַב שְׁטֶרֶן וְעַל הָרוֹפְאִים שֶׁהִתְיַאֲשׁוּ.

הַלְחִישָׁה נְשִׁהֲרַעֲיָדָה אֶת הַשָּׁמַיִם.
הַבָּבָא סָא לִי סִגְרָא אֶת הַחֲמֵשׁ, הֲרַכִּין אֶת רִאשׁוֹ וְלַחֵשׁ
בְּדַמְעוֹת: אֲנֵא ה', הוֹשִׁיעָה נָא... אֲנֵא ה', רַפָּא נָא לָהּ...
כָּל הַחֲדָר הָיָה מָלֵא בְּדַמְמָה נּוֹרְאָה.

ישועת ה' כהרף עין!

פתאם הרים הבבא סאלי את ראשו,
מחא כף בשמחה עצומה וקרא
בקול רם: התפלה התקבלה!

נֵס גָּלוּי שֶׁל תַּחֲיִית הַמֵּתִים!

בְּדִיוק כְּשֶׁהִבָּא סְאֵלִי מֶחָא כֶּף – הִילָדָה בְּלוֹנְדוֹן פְּתָחָה
אֶת עֵינֶיהָ! הָרוֹפְאִים לֹא הֶאֱמִינוּ לְמַרְאָה עֵינֶיהֶם.
הִיא חֲזָרָה לַחַיִּים, וְגִדְלָה לְהִיּוֹת אִמָּא וְסִבָּתָא בִּישְׂרָאֵל.

זֶה הַסּוּד וְהַכּוֹחַ שֶׁל כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ!

כשיהודי מתפלל מכל הלב – השמים נפתחים, וה' שומע!

